

گزارش از مراسم بزرگداشت

فریدون مشیری

ارشاد رضویان

۱۲۹

شبانگاه دوشنبه، یکم شهریور سال جاری، پارک نیاوران تهران شاهد یکی از به یادماندنی‌ترین شبهای تکرارناپذیر خویش بود. برای نخستین بار در این فضای سبز تفریحی، جمعی از جوانان فرهنگدوست در قالب گروه‌های مردمی و خودجوش، به همراهی و همگامی بزرگان فرهنگ و ادب و هنر، به پاسداشت بیش از نیم قرن تلاش پرتلاش شاعر گرانمایه، استاد فریدون مشیری، مراسم گرامی‌داشتی برپا ساختند. در این مراسم پر شکوه کتاب جشن‌نامه بزرگ فریدون مشیری تحت عنوان «به نر می باران» که با کوشش «علی دهباشی» تنظیم و تدوین گشته بود، از سوی نویسندگان و هنرمندان به فریدون مشیری تقدیم شد. آنچه در ذیل می‌آید گزارش جامع و کامل این مراسم است.

* بیانیه برگزارکنندگان مراسم گرامی‌داشت استاد فریدون مشیری *

پس از پخش سرود ملی و آیاتی از کلام الله مجید با آهنگ «بوی باران، بوی سبزه»، با شعر «استاد مشیری»، ساخته «فرهاد فخرالدینی» و با صدای «فریدون فرهی»، نمایندگانی از مجمع جوانان تهران (برگزارکنندگان مراسم) با شمعی‌های روشن به روی صحنه آمدند تا به حضار اینچنین خوش آمد گویند: «برگزاری همایش گرامی‌داشت فریدون مشیری، شاعر برجسته معاصر، در حقیقت تبلور اراده جمعی و خواست جوانانی از این سرزمین می‌باشد که خواستن را

● دکتر عطاءالله مهاجرانی و فریدون مشیری

با توانستن به آمیزشی نیکو سپردند.

۱۳۰

برگزاری چنین مراسمی با انگیزه‌ها و اهدافی متفاوت - اما هم جهت - میسر گردید. مشترک از آن جهت که برگزارکنندگان این مراسم، اجتماعی از جوانان صاحب اندیشه، فعال و جستجوگر هستند، که در مسیر تعالی حرکت‌های فکری و شعورمند انسانی خویش، دارای دغدغه‌های عمیق اجتماعی و دردهای فرهنگی می‌باشند.

در این مسیر - بدون شک - بسترسازی و هدایت انرژی بسیار جوانان، در فعالیت‌های مشروع اجتماعی، چه بسا می‌تواند تحولاتی عمیق و سترگ در عرصه حضور و استفاده بهینه از امکانات مردمی به وجود آورد. امری که به کرات مورد تأیید مقام معظم رهبری، ریاست محترم جمهوری و دیگر مسئولین قرار گرفته است.

با چنین نگرشی، ما برگزارکنندگان این مراسم، که خود از گروه‌های مختلف غیردولتی (فعال در امور اجتماعی و فرهنگی) می‌باشیم، اعتقاد داریم صرف نظر از علایق شخصی و گروهی نسبت به مسائل جاری جامعه و جهان، برای ساختن جامعه‌ای پویا، پرنشاط و هدفمند - در چارچوب قوانین مصوب کشوری - می‌توان دست در دست هم، از مشترکات یکدیگر سود جست و غیرممکن‌ها را ممکن سازیم.

در این راستا بر این باوریم که انرژی، فکر، انگیزه، امید و مسئولیت‌پذیری جوانان به همراه

تجربه و اندیشه بزرگان و در نهایت کمک، همراهی و همدلی نهادهای دولتی می‌تواند نیروی عظیم بالقوه مردم را به صورت بالفعل در آورده، سبب ایجاد انگیزه، امید، نشاط و سلامت اجتماعی شود و این خود - البته - دستاورد کوچکی نیست.

گرامی داشت فریدون مشیری خود گردهمایی سه نسل بنا تجربه‌های عمیق و متفاوت تاریخی در کنار هم می‌باشد. سه نسلی که با توجه به سرعت زیاد تحولات اجتماعی، به نظر می‌رسد از هم فاصله گرفته‌اند و یا می‌گیرند. ما می‌خواهیم بگوییم، بسیار مشترکات وجود دارد که این نسله‌ها را برای هم آشنا و دلهاشان را به هم نزدیک می‌سازد حلقه‌های تشکیل چنین اتصالی بدون شک کسانی هستند که زبان هر نسل را می‌شناسند و به آن حرمت می‌نهند. فریدون مشیری به اعتقاد ما قطعاً یکی از حلقه‌های محکم این زنجیر می‌باشد و خواهد بود و گرامی داشت مقام این بزرگوار - هر چند در حد بضاعت ما - شاید خود، پایه‌گذار بدعتی نیکو باشد تا بزرگی بزرگان خویش - آنانی که لحظه‌های بسیاری از طراوت، نشاط و سرزندگی خویش را وامدار ایشان هستیم - در ظرف مناسب زمانی خویش پاس بداریم. و در انتها سخنی با استاد ارجمندمان، فریدون مشیری داریم:

مشیری عزیز، دوستت داریم که انسان را دوست داری!

دوستت داریم که همه کس و همه چیز را دوست داری»

این بیانیه از سوی جوانانی از گروه‌های مردمی و غیر رسمی اعلام شد که تحت عنوان ستاد بزرگداشت فریدون مشیری گرد هم آمدند. گروه جوانان اندیشه، مجمع جوانان شمال تهران، تهران جوان شورای جوانان لویزان، مجمع جوانان شمیرانات.

*** خدمت بزرگ یک جوان اهل هنر و صاحب مقام**

«لطیف روحانی»، جوانی اهل هنر، شاگرد «فرهاد فخرالدینی» و «رضا درویشی» و فارغ‌التحصیل دانشکده هنرهای زیبا که اینک در سمت معاونت امور اجتماعی شهرداری منطقه یک عهده‌دار مسئولیت دشوار و بزرگی است چتر مهر و حمایت خویش بر سر جوانان و بانیان مراسم گسترده و همکاری گسترده و بزرگی در این راستا با ستاد بزرگداشت استاد مشیری داشت تا بدعتی به جا گذارد و نهال مشارکت فرهنگی را که به دست جوانان نهاده گشته بود، آبیاری کرده باشد.

*** حضور دلگرم کننده دکتر مهاجرانی**

در دقایق نخستین مراسم، دکتر عطاءالله مهاجرانی با حضور گرمابخش خود حاضران در

● از راست: منوچهر همایون پور - سیاوش شجریان - علی دهباشی و علی تجویدی

جلسه را به وجد آورد و از سوی آنان با تشویق و تحسین فراوان مواجه گشت. وزیر محترم ارشاد که خود از دوستان شعر استاد مشیری است، طی سخنانش از جوانانی که بانی این مراسم بودند قدردانی کرد و به آنها توصیه کرد که در قالب گروه‌های مختلف فرهنگی حتماً مجوزهای لازم را دریافت کنند تا ادامه حرکت و راهشان مسیر آسانتری پیدا کند. دکتر مهاجرانی در ادامه افزود: «ما به دنیا آمده‌ایم تا نقشی را بخوانیم. این نقش، نقشی است که در کارگاه هستی باید آن را شناسایی کرد. من گمان می‌کنم آقای فریدون مشیری از کسانی است که بخت ایشان را یاری کرده تا نقش مقصود را از کارگاه هستی بخوانند. در مجموعه کارهای او، زندگی او، اندیشه او، درخشندگی واژگان او، این نکته را به روشنی می‌بینیم. همه واژه‌ها از مهر لبریز هستند؛ مهر به انسان، به مردم. شاید هیچ کس نتوانسته تا این حد نسبتی با مردم برقرار سازد و نگرانی‌ها، آشوبها و دغدغه‌های آنها را به روشنی و شفافیت مطرح کند. همواره زبان هنرمند نسبتی با روح او دارد. همواره در پشت کار بزرگ یک گروه بزرگ است. در پشت دیوان حافظ، شاهنامه فردوسی یک انسان بزرگ قرار دارد. کار بزرگ از انسان کوچک ساخته نیست. کسی که از مهر می‌گوید نمی‌تواند نسبتی با مهر نداشته باشد. جان رنگین و درخشانی که ما تبلور و تلالویش را می‌بینیم و در حافظه ما می‌ماند و در مقاطع عمر آن اشعار را به یاد می‌آوریم. آقای فریدون مشیری شاعری است که زندگی در عرصه یک ملت توسعه یافته و این زندگی‌ای نیست که با

سالهای گذرا و عمرهای ناپایدار تمام شود. زندگی ای است که دم به دم افزون می شود و توسعه پیدا می کند... گمان می کنم جوانان که این مراسم را برپا کرده اند؛ این نیز، یکی از آثار درخشان روح آقای مشیری است. در واقع هیچ جمعی زلال تر و روشن تر از جوانان نیستند و اینکه جوانان بانی چنین محفلی شدند، خود این در اعتبار، عمق، صمیمیت و زیبایی این محفل می افزاید».

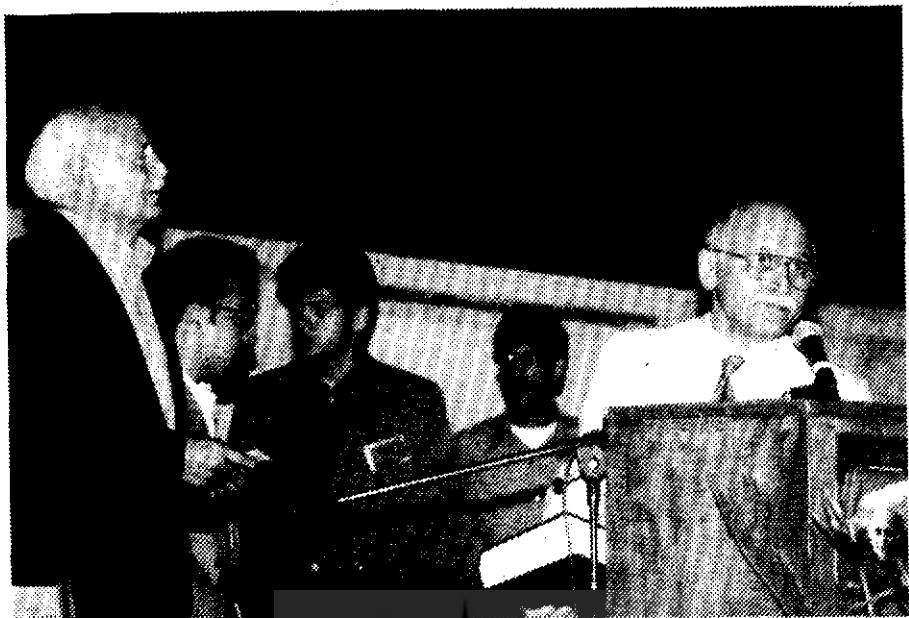
* ایرانی مرده پرست نیست ایرانی قدرشناس است.

«علی هاشمی»، مجری برنامه، ضمن اجرای دست باران به افتخار حضور دکتر مهاجرانی و قدردانی از ایشان، گفت: به خلاف حرفهای بعضی ها که می گویند ایرانی مرده پرست هست باید گفت ایرانی قدرشناس است. ایرانی غریبال می کند، صافی می کند حواسش هست که هر کس چه مقامی دارد. قدر انسانهای بزرگ را به خوبی می داند؛ به عنوان مثال، این جوانها چه ارتباط تنگاتنگی با زندگی استاد مشیری داشته اند که اینگونه برای او فعالیت می کنند. اول باید کسی شد بعد توقع داشت. روز اول فروردین ایام فرود آمدن نیاکان و پیشینیان ما هست و به همین دلیل ما خانه تکانی و نظافت می کنیم. این احترام در نهاد ما نسبت به پیشینیان است نه طبیعت مرده پرست.

۱۳۳

* نسرین تاجبخش (پورتراب) و سه قطعه شعر.

سه قطعه شعر «تاریک»، «شکوه روشنایی» و «سادگان صبور» توسط نسرین پورتراب دکلمه شد و توضیحاتی توسط وی پیرامون شعر استاد مشیری ارائه گشت: «بی شک فریدون مشیری یکی از تواناترین و متعهدترین شاعران روزگار است با سروده های بسیار لطیف و روان، کوبنده و محکم، سرشار از مفاهیم پرازش، با دردمندان همدردی می کند، به جانهای مشتاق تسلی می بخشد، زیادت طلبان اسیر خواسته های عبث مادی را به بهره بردن از موهبت بزرگ طبیعت می خواند. بر سر نامردمان قدرتمدار فریاد می زند تا مگر از ظلم و جور خود بکاهند. انسانهای دانا را به راهنمایی و راهگشایی بیشتر دعوت می کند تا راه حصول حق و پیروزی هموار شود. فریدون مشیری مهرورزی فروتن و انسانی مقاوم و امیدوار است چنانکه وقتی به حکم سرنوشت جسمش توان لازم را از دست می دهد، بر روح بلند او کوچکترین آسیبی نمی رسد. همچنان به مردم، به زندگی، به وطنی که ریشه های عمیق و محکم در آن دارد عشق می ورزد. خاص و عام نمی شناسد. با کلام شفاف و نابش همه را مخاطب قرار می دهد. مشیری از شمار شاعرانی است که مرگ زمان بر سروده های او خط پایان نمی کشد و نسلهای آینده همانند نسل امروز به آسانی می توانند با سروده های او ارتباط برقرار کنند و تأثیر بپذیرند».

● دکتر بهروز برومند و علی هاشمی

● یادی از گذشتگان

۱۳۴

در گرامی داشت فریدون مشیری که در واقع مناسبتی هم با هفتاد و سومین سالگرد تولد او داشت، یادى از بزرگان وادى فرهنگ شد که در شهریور ماه دار فانی را وداع گفته بودند؛ «دکتر پرویز ناتل خانلری»، «مهدی اخوان ثالث»، «جلال آل احمد»، «صمد بهرنگی»، «علی اکبر فیاض»، «آیت الله سید محمود طالقانی»، «محمد پروین گنابادی»، «اورنگ خضرابی»، «محمد حسین شهریار».

● شاعری بر خط اعتدال

دکتر محمد علی اسلامی ندوشن و فریدون مشیری هر دو از هیأت امضاء و بنیانگذاران مؤسسه فرهنگی - مردمی ایرانسرای فردوسی هستند. دکتر اسلامی ندوشن که اینک سمت مدیریت ایرانسرا را برعهده دارد، در این مراسم طی سخنانی از اسباب آشنایی دیرینه اش با فریدون مشیری یاد کرد و در ادامه افزود: «بی اغراق ایران یکی از پر شعرترین کشورها در جهان است و هیچ دوره ای در تاریخ ادب این سرزمین به قدر دوره معاصر پر شعر نبوده. اما با وجود این فراوانی شعر و شاعر، هنوز شاعر خوب کم دیده می شود و کمیت زیاد دلیل بر کیفیت مطلوب نیست. سه خصیصه عمده در معرفی شاعر خوب وجود دارد: ۱ - شناخت کافی از

فرهنگ این کشور داشته باشد، ۲ - با مردم ارتباط مستمر داشته باشد، آنها را قبول داشته باشد، صاحب حق بشناسد و با آنها پیوند خورد، ۳ - از حداقل صداقت برخوردار باشد و در پی کسب شهرتهای کاذب و فانی نباشد. دکتر اسلامی ندوشن با اشاره به جمعیت فراوان و مشتاق حاضر و هواخواهان فراوان استاد فریدون مشیری در گستره هستی گفت: «فریدون مشیری به حق این سه شرط را در خود گرد آورده و گذشت زمان - که در این کشور به دلیل نبود نقد مناسب، بهترین ناقد محسوب می‌گردد - نشان داده که خط اعتدال بر اشعار وی فائق شده و افراط و تفریط گذرا و فانی در سخنش راه ندارد و فریدون مشیری از ادامه دهندگان خط - جاوید و ماندگار - اعتدال بوده و هست.»

* یادی از دکتر شفیعی کدکنی.

دکتر محمدرضا شفیعی کدکنی، شاعر برجسته معاصر و استاد دانشگاه، که برای یک فرصت مطالعاتی حدود یک سال است که در ژاپن به سر می‌برد شعری بس زیبا در وصف یار و همراه کهنش، فریدون مشیری، دارد که در جشن‌نامه فریدون مشیری درج گشته: این شعر توسط یکی از جوانان دکلمه گشت تا یادی از دکتر شفیعی کدکنی و سپاسی از فریدون مشیری باشد.

* شعری از یک جانباز

«مجتبی قرقانی» جانبازی التیام یافته با شعر شورانگیز فریدون مشیری با شوری وصف ناپذیر از علی هاشمی می‌خواهد فرصتی در اختیار او گذارد تا ادای دینی داشته باشد به پیر فرزانه‌اش که عشق و شور زندگی را در او شکوفا و برقرار ساخته. با همان سپاس و مهری که تکیه کلام اوست، سروده‌ای تقدیم می‌دارد:

«مشیری شاعر ایران زمین است سخن در دست او مانند موم است ندارد فکر و ذکری جز غم دوست ز چندین شاعری که می‌شناسم رحیم و مهرجو و مهربان است به سیرت همچو صورت خوب و زیباست اگر سعدی دورانش بخوانم میان یأس و رنج و محنت و درد ز شعر او مشام جان چه خوشبوست	زمین بر طبع پاکش آفرین است کلام از کام او بس دلنشین است دلش از رنج انسانها غمین است به دور از هسر غلو او بهترین است عزیز و ارجمند و نازنین است مثال گل به رنگ و بو عجیب است به حق ساختش این کمترین است کلام او چو نون حبل‌المتین است تو گویی رشک فردوس برین است
---	---

● محمود دولت آبادی - دکتر بهروز برومند و سیاوش شجریان

که او مداح رب العالمین است
اگر بر شعر من عیبی است، گویم:

خدایش تا ابد جاوید دارد
که او در قلب ما و حاضرین است
«به کرمان بردن زیره همین است»

* روز پزشک

اول شهریور یعنی روزی که مراسم برپا شد به مناسبت تولد ابن سینا روز پزشکی نام گرفته بود. به همین مناسبت فریدون مشیری شعر «ابوعلی سینا»ی خویش را خواند تا سپاسی باشد از پزشکانی که در ظرف مدت این چند سال مراقبت ویژه از او را بر عهده داشتند. ناراحتی ای که چندی است اوضاع فریدون مشیری را به وخامت کشانده، تساختن خون توسط مغز استخوان بود و این اواخر دیابت (مرض قند) نیز مزید بر این ناراحتی گشت. در این میان پزشکان متخصص و متعهدی با کمال میل مرهم درد جسم او بودند. دکتر رأفت، دکتر امینی، دکتر ابوالقاسم فروزان، دکتر اردشیر سمیعی، دکتر داهیم، دکتر منادی زاده، دکتر رضا شفاهی، دکتر حکمی، دکتر اسماعیل بیگی، دکتر دولت آبادی و بالاخره مهمتر از همه دکتر بهروز برومند که بیش از همه در مراقبت استاد مشیری نقش فعال داشته و دارد. این طبیب برومند ایران پرست که علاوه بر استاد مشیری، از دکتر عبدالحسین زرین کوب و بسیاری دیگر نیز با تمام وجود

پرستاری می‌کند، در این مراسم نیز با پخش چند اسلاید، نهایت علاقه و احترام یک پزشک را برای ادب و فرهنگ کشورش به معرض تماشا گذاشت. این اسلایدها جنبه‌های گوناگون زندگی و اندیشه استاد مشیری را نشان می‌داد.

* مردی در ساعت بیست و هشت.

علی دهباشی از چهره‌های برجسته و ماندگار عالم تحقیق و مطبوعات است که دست کم در هر کتابخانه چند جلد از آثار و مجله‌های وزینش دیده می‌شود. با وجود بیماری شدید و علاج ناپذیر آسم، باز یکی از پرکارترین و پرثمرترین محققان حاضر است. بیست و دو هزار صفحه مجله کلک و شش شماره مجله وزین بخارا و یادنامه‌ها و کتب تحقیقی فراوانی که از سوی او به بازار فرهنگ و ادب پا نهاده، گواه تلاش و صف ناپذیری وی می‌باشد. علی هاشمی مجری برنامه، گفت: «این مرد در ساعت بیست و هشتم زندگی می‌کند و اصلاً خواب و خوراک ندارد. حتی وقت نمی‌کند داروهایش را که مخصوص است و از خارج آمده از طبیب مربوطه‌اش دریافت دارد. به او خسته نباشی می‌گوییم و تلاش بی‌حد او را در گردآوری یادنامه‌های مختلف و به خصوص در فراهم آوردن جشن‌نامه بزرگ «به نرمی باران» ستایش می‌کنیم».

۱۳۷

* اهدای جشن‌نامه

علی دهباشی در معرفی جشن‌نامه چنین گفت: «آنچه را که در ذهن و خیال شما نسبت به استاد مشیری می‌گذشت در ذهن من نیز می‌گذشت تا ادای دینی نسبت به استاد عزیزمان داشته باشم و مجموعه‌ای از احساسات و عواطف عده‌ای از دوستان ایشان را در رشته‌های گوناگون ادب و هنر و موسیقی و دیگر کسانی که نسبت به شعر ایشان حسن ظن داشتند، فراهم کنم در این میان من دست تنها نبودم خود آقای علی هاشمی در تمام مراحل پشتیبان من بودند. خانم پونه ندایی، آقای بیژن جناب هنرمندی که جلد کتاب کار ایشان می‌باشد، آقای اصغر علمی مدیر انتشارات سخن که در چاپ کتاب سرعت عمل به خرج دادند و دیگر دوستان که نامشان در مجموعه یاد شده و در گردآوری این مجموعه همکاری داشتند» کتاب جشن‌نامه بزرگ «به نرمی باران» از طرف علی دهباشی و نویسندگان، به وسیله شهاب دهباشی به استاد مشیری اهدا شد.

* انتظار شیرین

حضور پر مهر و صمیمانه خود شاعر موی سپید که لبخندی دلنشین بر لبانش خبر از شادی

● صحنه‌ای از مراسم بزرگداشت فریدون مشیری

نهانی‌اش می‌داد شور و شوق دو چندان به مراسم بخشید. فریدون مشیری از پس پنجاه سال قلم زدن و شعر سرودن شعرهای نانوخته‌ای از مهر و عاطفه لبریز داشت که با نگاه پر مهرش به دوستانش تقدیم کرد.

صد بوسه و گل نثار یارانم باد

لبخند گل و صفای بارانم باد

جانم به فدای دوستانانم باد

یک شهر امروز بوسه بارانم کرد

شصت سال پیش دوازده ساله بودم، در کلاس چهارم - پنجم ابتدایی، شعر می‌گفتم، در واقع مطالبی را به نظم در می‌آوردم. روانشاد مادرم که می‌دید همه اوزان عروضی را نیک دریافته‌ام و جای قافیه را نیک می‌شناسم مرا بسیار تشویق می‌کرد و می‌گفت: «تو روزی شاعر بزرگی خواهی شد». دو سال پیش در سفری به آمریکا و اروپا به اندازه‌ای مورد تحسین و تشویق ایرانیان مقیم آنجا قرار گرفتم که در همه جا و هر مراسم چهره‌ی مادرم را و باورهای او را پیش چشم می‌آوردم و این احساس را به صورت شعری به نام انتظار شیرین در آوردم «استاد مشیری پس از قرائت شعر، به مناسبت روز اول شهریور (روز پزشک) شعر «ابن سینا» را نیز خواند.

* گرامی‌داشت مشیری و زلزله‌ترکیه.

ما ایرانی هستیم، با عاطفه هستیم و همه را دوست می‌داریم، زلزله‌ترکیه جان و مال بسیاری

از مردم مسلمان آن دیار را گرفت به یاد شهدای حادثه دلخراش ترکیه در مراسم گرامی داشت شاعری که مهر و عاطفه‌اش از مرزهای تنگ یک کشور گذشته و جهانشمول شده، دقیقی سکوت اعلام گشت و پس از آن استاد مشیری شعر «زلزله» را خواند و پی آمد آن شعر «شبهای کارون» را که یادآور دوران سیاه وحشت‌انگیز جنگ ایران و عراق بود، دکلمه کرد.

* نغمه‌های دل‌انگیز سه تار ذوالفنون

جلال ذوالفنون، هنرمند برجسته و استاد نامی سه تار، به یاد روزهای خوشی که در محضر شاعر گرانمایه، فریدون مشیری، بود، در مراسم حضور یافت و با استقبال از پیشنهاد اجرای برنامه با فروتنی و تواضع زبانزدش ساز خویش را با خود به روی صحنه آورد و نغمه‌های دل‌انگیز روحانی سه تار خویش را به استماع شنوندگان رساند و حالتی رویایی و عرفانی به مراسم بخشید. جلال ذوالفنون در ابتدای برنامه با ذکر خاطره‌ای گفت که: «برای اهل هنر یکی از چیزهای ارزنده بازتاب کارش هست در فضای جامعه و در اذهان مردم و من افتخار می‌کنم که اولین بازتاب خود را سی سال پیش از فریدون شنیدم که نیم ساعت برنامه رادیویی مرا مو به مو حفظ کرده بودند».

۱۳۹

* حضور هنرمندان و جوانان در کنار هم

مراسم گرامی داشت پایانی شکوه‌انگیز به خود دید به دعوت علی هاشمی، هنرمندان و سخنوران نامی کشور که به دعوت جوانان در این مراسم گرد هم آمده بودند به روی صحنه آمدند تا به قول یاری خویش به جوانان، جامه عمل ببوشانند و چشم شاعر محبوبی را که عمر خویش صرف خدمت به فرهنگ و زبان و ادب کشورشان کرده بود، پر فروغ سازند. عزت‌الله انتظامی، علی تجویدی، محمدرضا شجریان، فرهاد فخرالدینی، دکتر محمد سریر، دکتر دبیر سیاقی، مهندس همایون خرم، شهرام ناظری، صدیق تعریف، پری زنگنه، محمود دولت‌آبادی، بیژن بیژنی، بیژن ترقی، اسرافیل شیرچی، حمید قنبری، نصرت کریمی، منوچهر همایون پور، دکتر اسلامی ندوشن، جلال ذوالفنون، عبدالرحیم جعفری، عطاءالله خانبلوکی و... از کسانی بودند که در این مراسم حضور داشتند.

* کلام پایانی

بزرگداشت فریدون مشیری، تقدیر از اندیشه وی و ارج نهادن به شخصیت او، در واقع سپاس از یک شخصیت به تنهایی نیست. بزرگداشت مشیری، بزرگداشت اندیشه و هنر والای آسمانی

● کتاب «به نرمی باران» تقدیم مشیری می‌شود

۱۴۰

در بازتاب آیینۀ جامعه است. قدردانی از او، قدردانی از یک عمر عشق و خلوص و انسانیت و ارج نهادن به خصایل انسانی والایی یک هنرمند مردمی است که شبها با غم تیرگیهای این مردم به خواب رفته و صبحها با اندیشهٔ ایجاد روشنایی و پراکندن محبت و دوستی در جامعه‌اش. از خواب برخاسته است. بزرگداشت مشیری در حقیقت ستایش بیش از یک قرن تلاش صلح جویانه برای اصلاح معایب یک جامعه در حال حرکت به سوی پویایی می‌باشد و در این امر پسندیده جمعی از جوانان عاشق و شیفتهٔ فرهنگ ایران زمین پیشقدم شدند که اقدامی شایستهٔ تأمل و تحسین است. جوانانی خودجوش از گروههای غیر دولتی و مردمی که بنا به وظیفهٔ خود در این امر پیشرو شدند. با داکه همواره شاهد برگزاری چنین مراسمی توسط فرزندان برومند این سرزمین باشیم که بزرگان تأکید نموده‌اند.

«جوان خردمند سرمایهٔ گرانبهای هر جامعهٔ پیشرو و توانمندی هستند»